

52004XC0427(04)

C 101/65

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

27.4.2004

Comunicarea Comisiei privind examinarea de către Comisie a plângerilor depuse în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE

(2004/C 101/05)

(Text cu relevanță pentru SEE)

I. INTRODUCERE ȘI OBIECTUL COMUNICĂRII

- (1) Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾ instituie un regim de competențe paralele ale Comisiei, ale autorităților de concurență și ale instanțelor statelor membre pentru aplicarea articolelor 81 și 82 din Tratatul CE. Regulamentul recunoaște în special complementaritatea rolului Comisiei, al autorităților de concurență ale statelor membre care acționează ca autorități publice de punere în aplicare și al instanțelor statelor membre care hotărăsc în litigii între persoane de drept privat pentru a proteja drepturile subiective care derivă din articolele 81 și 82 ⁽²⁾.
- (2) În temeiul Regulamentului nr. 1/2003, autoritățile publice de punere în aplicare își pot concentra acțiunea asupra investigațiilor privind încălcările grave ale articolelor 81 și 82 care sunt adesea dificil de identificat. În acest sens, pot folosi informațiile furnizate de întreprinderi și de consumatorii de pe piață.
- (3) În consecință, Comisia dorește să încurajeze cetățenii și întreprinderile să se adreseze autoritățile menționate anterior pentru a le informa despre posibila încălcare a regulilor de concurență. La nivelul Comisiei se pot urma, în acest sens, două demersuri. Un demers presupune depunerea unei plângeri în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003. În temeiul articolelor 5-9 din Regulamentul nr. 773/2004 ⁽³⁾, plângerile trebuie să întrunească anumite cerințe.
- (4) Cel de-al doilea demers constă în a furniza informații referitoare la piață fără a fi necesar să se respecte cerințele pentru plângeri în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003. În acest sens, Comisia a creat un website special pentru a colecta informații de la cetățenii, întreprinderile și asociațiile de întreprinderi care doresc să semnaleze Comisiei posibilele încălcări ale articolelor 81 și 82. Pentru Comisie, astfel de informații pot constitui punctul de plecare pentru inițierea unei investigații ⁽⁴⁾. Informațiile despre posibile încălcări pot fi furnizate la următoarea adresă:

<http://europa.eu.int/dgcomp/info-on-anti-competitive-practices>

sau la:

Commission européenne/Europese Commissie
DG Concurență
B-1049 Bruxelles/Brussel

- (5) Fără a aduce atingere interpretării Regulamentului nr. 1/2003 și a Regulamentului nr. 773/2004 al Comisiei de

către instanțele comunitare, prezenta comunicare intenționează să ofere orientări cetățenilor și întreprinderilor care doresc să obțină despăgubiri în urma încălcărilor presupuse ale regulilor de concurență. Comunicarea cuprinde două părți principale:

- capitolul II prezintă informații despre opțiunea de a depune o plângere la Comisie sau de a sesiza o instanță națională. Mai mult, acesta reamintește principiile repartizării sarcinilor între Comisie și autoritățile naționale de concurență în cadrul sistemului de punere în aplicare instituit prin Regulamentul nr. 1/2003. Aceste principii sunt expuse în Comunicarea privind cooperarea în cadrul Rețelei autorităților de concurență ⁽⁵⁾;
 - capitolul III descrie procedura de examinare de către Comisie a plângerilor depuse în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003.
- (6) Prezenta comunicare nu tratează următoarele situații:
- plângerile depuse de statele membre în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003,
 - plângerile prin care se solicită Comisiei să ia măsuri împotriva unui stat membru în temeiul dispozițiilor articolului 86 alineatul (3) coroborat cu articolele 81 sau 82 din tratat,
 - plângerile privind articolul 87 din tratat referitor la ajutoarele de stat,
 - plângerile privind încălcări ale dreptului comunitar de către statele membre pe care Comisia le poate investiga în temeiul articolului 226 din tratat ⁽⁶⁾.

II. DIFERITELE MODALITĂȚI DE DEPUNERE A UNEI PLÂNGERI PRIVIND O POSIBILĂ ÎNCĂLCARE A ARTICOLELOR 81 SAU 82

A. PLÂNGERI ÎN CADRUL NOULUI SISTEM INSTITUIT PRIN REGULAMENTUL NR. 1/2003

- (7) În funcție de natura plângerii, autorul plângerii poate sesiza fie instanța națională fie autoritatea de concurență care acționează ca autoritate publică de punere în aplicare. Prezentul capitol are ca obiectiv să îi asiste pe eventualii autori ai plângerilor să decidă în cunoștință de cauză dacă trebuie să se adreseze Comisiei, unei autorități de concurență a statelor membre sau unei instanțe naționale.

- (8) În timp ce instanțele naționale sunt chemate să protejeze drepturile subiective și așadar trebuie să hotărască ori de câte ori sunt sesizate, autoritățile publice de punere în aplicare nu pot instrumenta toate plângerile și în consecință trebuie să stabilească priorități în examinarea cauzelor. Conform Curții de Justiție, Comisia, împuternicită în temeiul articolului 85 alineatul (1) din Tratatul CE să vegheze la aplicarea articolelor 81 și 82 din tratat, are responsabilitatea definirii și punerii în aplicare a orientării politicii comunitare de concurență, iar pentru a îndeplini în mod eficient această îndatorire are dreptul de a atribui grade de prioritate plângerilor care i-au fost înaintate (7).
- (9) Regulamentul nr. 1/2003 conferă instanțelor și autorităților de concurență ale statelor membre, în paralel cu Comisa, competența de a aplica integral articolele 81 și 82. Unul din obiectivele sale principale este ca instanțele și autoritățile de concurență ale statelor membre să poată participa în mod eficient la aplicarea articolelor 81 și 82 (8).
- (10) Pe de altă parte, articolul 3 al Regulamentului nr. 1/2003 prevede că instanțele și autoritățile de concurență ale statelor membre trebuie să aplice articolele 81 și 82 tuturor acordurilor sau comportamentele susceptibile a afecta comerțul între statele membre cărora le aplică legislația națională de concurență. Mai mult, articolele 11 și 15 din regulament instituie o serie de mecanisme prin care instanțele și autoritățile de concurență ale statelor membre cooperează cu Comisia în vederea aplicării articolelor 81 și 82.
- (11) În noul cadru legislativ, Comisia dorește să concentreze resursele în jurul următoarelor axe:
- aplicarea regulilor de concurență comunitare în cauzele în care este bine plasată să acționeze (9), concentrându-și resursele asupra celor mai grave încălcări (10);
 - examinarea cauzelor în care Comisia trebuie să acționeze în vederea definirii politicii comunitare de concurență și/sau pentru a asigura aplicarea coerentă a articolelor 81 sau 82.
- B. ROLURILE COMPLEMENTARE ALE AUTORITĂȚILOR PUBLICE ȘI AL PERSOANELOR DE DREPT PRIVAT ÎN VEDEREA APLICĂRII ARTICOLELOR 81 ȘI 82
- (12) Instanțele comunitare consideră, în mod constant, că instanțele naționale sunt chemate să protejeze drepturile subiective ce decurg din efectul direct al articolelor 81 alineatul (1) și 82 (11).
- (13) Instanțele naționale pot hotărî asupra validității sau nulității contractelor și doar instanțele naționale pot acorda despăgubiri unei persoane în cazul încălcării articolelor 81 și 82. Conform jurisprudenței Curții de Justiție, pentru a asigura eficiența deplină a regulilor comunitare de concurență, orice persoană poate pretinde despăgubiri pentru prejudiciul adus printr-un contract sau un comportament care restrânge sau denaturează concurența. Acțiunile în despăgubire introduse în fața instanțelor naționale pot contribui în mod semnificativ la menținerea unei concurențe efective în cadrul Comunității deoarece descurajează întreprinderile să încheie și să aplice acorduri sau practici restrictive (12).
- (14) Regulamentul nr. 1/2003 ia în considerare în mod expres faptul că instanțele naționale joacă un rol esențial în aplicarea regulilor comunitare de concurență (13). Prin extinderea la nivelul instanțelor naționale a competenței de a aplica articolul 81 alineatul (3), întreprinderile nu mai au posibilitatea de a întârzia procedurile în fața instanțelor naționale prin intermediul unei notificări adresate Comisiei și elimină astfel un obstacol în calea litigiilor între persoane de drept privat care exista în temeiul Regulamentului nr. 17 (14).
- (15) Fără a aduce atingere dreptului sau obligației instanțelor naționale de a adresa Curții de Justiție o întrebare preliminară în conformitate cu articolul 234 din Tratatul CE, articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1/2003 prevede în mod expres că instanțele naționale pot solicita Comisiei să le comunice informații sau puncte de vedere. Această dispoziție are ca scop înlesnirea aplicării articolelor 81 și 82 de către instanțele naționale (15).
- (16) Sesizarea instanțelor naționale oferă autorilor plângerilor următoarele avantaje:
- instanțele naționale pot acorda despăgubiri pentru prejudiciul suferit ca urmare a încălcării articolului 81 sau 82;
 - instanțele naționale pot decide referitor la cererile de plată sau la executarea obligațiilor contractuale întemeiate pe un acord pe care îl examinează în temeiul articolului 81;
 - instanțele naționale decid aplicarea sancțiunii civile a nulității în conformitate cu articolul 81 alineatul (2) în relațiile contractuale între persoanele de drept privat (16). Acestea pot evalua în special, în temeiul dreptului național aplicabil întinderea și consecințele nulității unor clauze contractuale în temeiul articolului 81 alineatul (2), în special în ceea ce privește celelalte aspecte reglementate prin acord (17);
 - instanțele naționale, de obicei, sunt mai bine plasate decât Comisia pentru a dispune măsuri provizorii (18);

- înaintea instanțelor naționale se poate introduce o acțiune întemeiată atât pe dreptul comunitar al concurenței cât și pe dreptul național;
- în principiu, instanțele au competența să acorde cheltuielile de judecată părții care a obținut câștig de cauză, ceea ce nu este niciodată posibil în cadrul unei proceduri administrative la Comisie.
- (17) Faptul că autorul plângerii poate beneficia de protecția drepturilor sale prin intermediul unei acțiuni în fața unei instanțe naționale este un element important pe care Comisia îl poate lua în considerare atunci când evaluează interesul Comunității în analizarea unei plângeri ⁽¹⁹⁾.
- (18) Comisia consideră așadar că noul sistem instituit prin Regulamentul nr. 1/2003 consolidează posibilitățile de care dispun autorii plângerilor pentru a solicita și a obține despăgubiri în fața instanțelor naționale.
- C. REPARTIZAREA SARCINILOR ÎNTRE AUTORITĂȚILE PUBLICE DE PUNERE ÎN APLICARE ÎN COMUNITATEA EUROPEANĂ
- (19) Regulamentul nr. 1/2003 creează un regim de competențe paralele pentru aplicarea articolelor 81 și 82 prin împuternicirea autorităților de concurență ale statelor membre de a aplica integral dispozițiile articolelor 81 și 82 (articolul 5). Aplicarea descentralizată este susținută și de posibilitatea pe care autoritățile de concurență ale statelor membre o au de a face schimb de informații (articolul 12) și de a a-și oferi asistență în investigații (articolul 22).
- (20) Regulamentul nu reglementează repartizarea sarcinilor între Comisie și autoritățile de concurență ale statelor membre, repartizarea rezultând din cooperarea între Comisie și autoritățile de concurență ale statelor membre în cadrul Rețelei europene de concurență (ECN). Regulamentul are ca obiectiv asigurarea aplicării eficiente a articolelor 81 și 82 prin intermediul unei repartizări flexibile a examinării dosarelor între autoritățile publice de punere în aplicare în interiorul Comunității.
- (21) Prin intermediul unei comunicări distincte se prezintă orientările pentru repartizarea sarcinilor între Comisie și autoritățile de concurență ale statelor membre ⁽²⁰⁾. Orientările din această comunicare, legate de relațiile între autoritățile publice de punere în aplicare, sunt esențiale pentru autorii plângerilor deoarece le permit să adreseze plângerea autorității susceptibilă de a fi cea mai bine plasată în rezolvarea cauzei.
- (22) Comunicarea privind cooperarea în cadrul Rețelei autorităților de concurență prevede, în special ⁽²¹⁾:
- «Se poate considera că o autoritate este bine plasată pentru a examina o cauză în cazul în care se îndeplinesc cumulativ următoarele trei condiții:
- acordul sau practica produce efecte directe semnificative, actuale sau previzibile asupra concurenței pe teritoriul său, este pus în aplicare sau își are originea pe teritoriul său;
 - autoritatea este în măsură în mod efectiv să impună încetarea întregii încălcări, de exemplu prin adoptarea unui ordin de încetare a încălcării, al cărui efect este suficient pentru a sista încălcarea și, poate, dacă este cazul, sancționa încălcarea în mod corespunzător;
 - poate strânge, eventual cu concursul celorlalte autorități, probele cerute pentru a demonstra încălcarea.
- Criteriile menționate anterior indică legătura care trebuie să fie stabilită între încălcare și teritoriul unui stat membru pentru ca autoritatea de concurență a respectivului stat membru să fie considerată a fi bine plasată. Este probabil ca, în majoritatea cauzelor, autoritățile statelor membre unde concurența este afectată în mod semnificativ de o încălcare să fie autoritățile bine plasate cu condiția să fie în măsură să pună capăt încălcării în mod efectiv printr-o acțiune individuală sau paralelă și sub rezerva ca Comisia să nu fie mai bine plasată să acționeze (A se vedea cele ce urmează [...]).
- Rezultă că o singură autoritate națională de concurență este în general bine plasată pentru a se putea ocupa de acordurile sau practicile care afectează în mod considerabil concurența, în special, pe teritoriul ei [...].
- Mai mult decât atât, acțiunea unei singure autorități naționale de concurență poate fi indicată atunci când, deși mai multe autorități naționale de concurență sunt considerate a fi bine plasate, acțiunea unei singure autorități naționale de concurență este suficientă pentru a pune capăt în totalitate încălcării [...].
- Intervenția în paralel a două sau trei autorități naționale de concurență poate fi indicată atunci când un acord sau o practică produce efecte semnificative asupra concurenței în principal pe teritoriile respectivelor autorități și atunci când intervenția unei singure autorități ar fi insuficientă pentru a pune capăt în totalitate încălcării și/sau pentru a o sancționa corespunzător [...].

Autoritățile care examinează o cauză în cadrul unei acțiuni paralele depun eforturi pentru a coordona acțiunea lor în măsura în care este posibil. În acest sens, pot considera oportun să desemneze pe una din ele ca autoritate conducătoare căreia să îi fie delegate anumite sarcini ca, de exemplu, coordonarea măsurilor de investigație, fiecare autoritate fiind responsabilă pentru procedurile pe care le întreprinde.

Comisia este, în mod deosebit, bine plasată atunci când unul sau mai multe acorduri ori practici, inclusiv rețele de acorduri sau practici similare produc efecte asupra concurenței din mai mult de trei state membre (piețe transfrontaliere care acoperă mai mult de trei state membre sau mai multe piețe naționale). [...]

Mai mult, Comisia este bine plasată pentru a examina o cauză în cazul în care este strâns legată de alte dispoziții comunitare care pot fi aplicate de Comisie în mod exclusiv sau mai eficient, în cazul în care interesul Comunității presupune adoptarea unei decizii a Comisiei pentru a dezvolta politica comunitară de concurență atunci când apare o nouă problemă privind concurența sau pentru a asigura aplicarea eficientă a regulilor.»

(23) În cadrul Rețelei europene de concurență informațiile asupra cauzelor investigate ca urmare a unei plângeri sunt disponibile pentru celelalte state membre din rețea înainte sau imediat după începerea primei măsuri formale de investigație⁽²²⁾. În cazul în care plângerea s-a depus la mai multe autorități sau în cazul în care aceasta a fost depusă la o autoritate care nu este bine plasată pentru investigarea cazului, membrii rețelei depun eforturi pentru a stabili într-un termen indicativ de două luni autoritatea sau autoritățile care să se ocupe de cauză.

(24) Autorii plângerilor joacă un rol important în reducerea necesității unei posibile realocări a cauzei care are la bază plângerea lor. În momentul în care decid să depună o plângere pot consulta orientările privind repartizarea sarcinilor în cadrul rețelei stabilite în prezentul capitol. Atunci când o cauză este totuși realocată în cadrul rețelei, întreprinderile interesate și autorul plângerii sau autorii plângerilor sunt informați despre aceasta cât mai repede posibil de către autoritățile de concurență implicate⁽²³⁾.

(25) În temeiul articolului 13 din Regulamentul nr. 1/2003 Comisia poate respinge o plângere pe motiv că autoritatea de concurență a unui stat membru examinează sau a examinat cauza. În acest caz, Comisia, în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul nr. 773/2004 trebuie să îl informeze imediat pe autorul plângerii despre autoritatea națională de concurență care examinează sau care a examinat deja cauza.

III. EXAMINAREA DE CĂTRE COMISIE A PLÂNGERILOR DEPUSE ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 7 ALINEATUL (2) DIN REGULAMENTUL NR. 1/2003

A. ASPECTE GENERALE

(26) În temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 persoanele fizice sau juridice care fac dovada unui interes legitim⁽²⁴⁾ sunt îndreptățite să depună o plângere pentru a cere Comisiei să constate încălcarea articolelor 81 și 82 din Tratatul CE și să adopte măsuri pentru încetarea încălcărilor constatate în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1/2003. Această parte prezintă condițiile care se aplică plângerilor depuse în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003, analiza acestora și procedura urmată de Comisie.

(27) Comisia, spre deosebire de instanțele civile a căror atribuție este de a proteja drepturile subiective ale persoanelor de drept privat, este o autoritate administrativă care trebuie să acționeze în interesul public. Ca autoritate publică de punere în aplicare, o trăsătură intrinsecă a sarcinii Comisiei este puterea discreționară de care dispune în stabilirea priorităților în activitatea de punere în aplicare⁽²⁵⁾.

(28) Comisia dispune de competențe de stabilire a gradului de prioritate pe care îl acordă plângerilor primite și poate avea drept criteriu de prioritate interesul Comunității într-un anumit caz⁽²⁶⁾. Comisia poate respinge o plângere atunci când consideră că o anumită cauză nu prezintă suficient interes comunitar pentru a justifica investigații ulterioare. În cazul respingerii plângerii, autorul plângerii are dreptul să primească o decizie a Comisiei⁽²⁷⁾ fără a aduce atingere articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 773/2004.

B. DEPUNEREA UNEI PLÂNGERI ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 7 ALINEATUL (2) DIN REGULAMENTUL NR. 1/2003

(a) Formularul de depunere a plângerii

(29) O plângere în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 poate fi depusă numai privind presupusa încălcare a articolelor 81 sau 82 din Tratatul CE, astfel încât Comisia să acționeze în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1/2003. Plângerea depusă în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 trebuie să fie în conformitate cu formularul C prevăzut la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul nr. 773/2004 și anexat la regulamentul menționat anterior.

- (30) Formularul C este disponibil la <http://europa.eu.int/dgcomp/complaints-forms> și figurează de asemenea în anexa la prezenta comunicare. Plângerea trebuie depusă în trei exemplare pe suport de hârtie și în măsura posibilului, un exemplar în format electronic. De asemenea, autorul plângerii trebuie să furnizeze o versiune neconfidențială a plângerii [articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul nr. 773/2004]. Exemplarul electronic se poate transmite Comisiei prin intermediul adresei de internet menționate anterior iar exemplarele pe suport hârtie trebuie trimise la următoarea adresă:
- Commission européenne/Europese Commissie
DG Concurență
B-1049 Bruxelles/Brussel
- (31) Formularul C solicită autorului plângerii să furnizeze informații detaliate privind plângerea. De asemenea, autorul plângerii trebuie să includă copii după documentele disponibile care sprijină plângerea sa și, în măsura posibilului, să indice Comisiei de unde poate obține elementele și documentele la care autorul plângerii nu are acces. În cazuri excepționale, Comisia poate oferi o dispensă autorului plângerii de la obligația de a furniza anumite informații cerute prin formularul C [articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul nr. 773/2004]. Comisia consideră că această alternativă poate facilita în special sarcina asociațiilor de consumatori care, în contextul unei plângeri motivate, nu au acces la informațiile specifice din sectorul întreprinderilor care fac obiectul plângerii.
- (32) Corespondența adresată Comisiei și care nu respectă condițiile prevăzute la articolul 5 din Regulamentul nr. 773/2004 și, în consecință, nu constituie plângere în sensul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 este considerată de Comisie drept informare cu caracter general, iar atunci când se consideră util, poate duce la o investigație din proprie inițiativă (A se vedea punctul 4 mai sus).
- (b) Interesul legitim**
- (33) În temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003, persoanele fizice și juridice care fac dovada unui interes legitim sunt îndreptățite să depună o plângere ⁽²⁸⁾. Se consideră că statele membre au un interes legitim pentru toate plângerile pe care le depun.
- (34) În cauzele examinate de Comisie în trecut, condiția referitoare la interesul legitim ridică foarte rar îndoieli, deoarece majoritatea autorilor plângerilor erau direct lezați de presupusa încălcare. Cu toate acestea, există cazuri în care condiția privind «interesul legitim» enunțată la articolul 7 alineatul (2) trebuie analizată în mai mare detaliu pentru a se stabili dacă este îndeplinită. În acest sens, cea mai bună orientare o poate oferi o listă neexhaustivă de exemple.
- (35) Astfel, Tribunalul de Primă Instanță a hotărât că o asociație de întreprinderi poate pretinde unui interes legitim în depunerea unei plângeri, chiar în cazul în care nu este direct afectată de comportamentul denunțat în calitate de întreprindere care operează pe piața relevantă, cu condiția ca, pe de o parte, să aibă dreptul de a reprezenta interesele membrilor săi, iar pe de cealaltă parte, practica denunțată să fie susceptibilă de a leza interesele membrilor săi ⁽²⁹⁾. Invers, Comisia poate decide să nu dea curs unei plângeri a unei asociații de întreprinderi ai cărei membri nu au participat la tipul de tranzacții comerciale denunțate în plângere ⁽³⁰⁾.
- (36) Din această jurisprudență se poate deduce că întreprinderile (ele însele sau prin intermediul asociațiilor abilitate să le reprezinte interesele) pot face dovada interesului legitim atunci când operează pe piața relevantă sau atunci când comportamentul denunțat este susceptibil de a leza în mod direct interesele lor. Este, așadar, confirmată practica Comisiei de a considera că interesul legitim poate fi invocat, de exemplu, de părțile la acord sau la practica care face obiectul plângerii, de concurenți ale căror interese se pretinde că au fost lezate prin comportamentul denunțat sau de întreprinderile excluse din rețeaua de distribuție.
- (37) Asociațiile de consumatori pot depune, în egală măsură, plângeri la Comisie ⁽³¹⁾. Comisia consideră, de asemenea, că pot face dovada un interes legitim consumatorii individuali ale căror interese economice sunt direct lezate prin faptul că au cumpărat bunuri sau servicii care fac obiectul unei încălcări ⁽³²⁾.
- (38) Cu toate acestea, Comisia nu consideră a fi interes legitim în sensul articolului 7 alineatul (2), interesul persoanelor sau organizațiilor care doresc să acționeze în temeiul considerentelor de interes general, în cazul în care nu pot dovedi că ele sau membrii organizațiilor respective sunt susceptibili de a fi lezați în mod direct ca urmare a încălcării (*pro bono publico*).
- (39) Autoritățile publice locale sau regionale pot face dovada interesului legitim în calitatea lor de cumpărători sau utilizatori ai bunurilor sau serviciilor afectate de comportamentul denunțat. Cu toate acestea, ele nu pot dovedi interesul legitim în sensul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003, în cazul în care sesizează Comisia asupra unor posibile încălcări *pro bono publico*.
- (40) Autorii plângerilor trebuie să facă dovada interesului legitim. În cazul în care o persoană fizică sau juridică nu poate face dovada interesului legitim, Comisia are autoritatea de a decide, fără a aduce atingere dreptului de a iniția o procedură din oficiu, să nu dea curs plângerii. Comisia poate verifica dacă s-a îndeplinit această condiție indiferent de stadiul investigației ⁽³³⁾.

C. ANALIZAREA PLÂNGERILOR

(a) Interes comunitar

(41) Potrivit jurisprudenței constante a instanțelor comunitare, Comisia nu are obligația de a efectua o investigație în cazul fiecărei plângeri ⁽³⁴⁾ și nici nu are, *a fortiori*, obligația de a lua o decizie în sensul articolului 249 din Tratatul CE asupra săvârșirii sau nesăvârșirii unei încălcări a articolelor 81 sau 82 ⁽³⁵⁾. Ea poate stabili însă grade de prioritate diferite plângerilor care i se prezintă și poate face trimitere la interesul comunitar pentru a determina gradul de prioritate pe care îl atribuie plângerilor primite ⁽³⁶⁾, cu excepția cazului în care plângerea este de competența exclusivă a Comisiei ⁽³⁷⁾.

(42) Cu toate acestea, pentru a stabili interesul comunitar în investigarea unei cauze, Comisia trebuie să analizeze cu atenție elementele de fapt și de drept care îi sunt aduse la cunoștință de autorul plângerii ⁽³⁸⁾.

(43) Analizarea interesului comunitar pe care îl prezintă o plângere depinde de circumstanțele fiecărei cauze. Astfel, numărul criteriilor de apreciere la care poate face trimitere Comisia nu este limitat, iar aceasta nu este obligată să recurgă în mod exclusiv la un anumit număr de criterii. Deoarece circumstanțele de fapt și de drept pot varia semnificativ de la o cauză la alta, se pot aplica criterii noi care nu au fost luate în considerare anterior ⁽³⁹⁾. Atunci când este necesar, Comisia poate acorda prioritate unui singur criteriu pentru a determina interesul comunitar ⁽⁴⁰⁾.

(44) Printre criteriile pe care jurisprudența le consideră pertinente pentru a aprecia interesul comunitar în investigarea sau continuarea investigării unei cauze se numără următoarele:

— Comisia poate respinge o plângere pe motiv că autorul plângerii poate introduce o acțiune pentru a-și valorifica drepturile în fața instanțelor naționale ⁽⁴¹⁾.

— Comisia poate să nu considere că anumite cauze sunt excluse de principiu din domeniul său de competență în cadrul misiunii ce i-a fost încredințată prin tratat, însă are obligația de a stabili pentru fiecare cauză gravitatea încălcării presupuse și persistența efectelor sale. Aceasta presupune, în mod special, că trebuie să ia în considerare durata și gravitatea încălcării denunțate, precum și efectul asupra mediului concurențial din Comunitate ⁽⁴²⁾.

— Comisia va trebui uneori să compare impactul presupusei încălcări asupra funcționării pieței comune, cu probabilitatea de a dovedi săvârșirea încălcării și sfera investigației necesare pentru a îndeplini îndatorirea sa de asigurare a respectării articolelor 81 și 82 din tratat ⁽⁴³⁾.

— Existența puterii discreționare a Comisiei nu are legătură cu cât de avansată este o investigație desfășurată într-o anumită cauză. În schimb, stadiul investigației face parte din circumstanțele cauzei pe care Comisia trebuie să le ia în considerare ⁽⁴⁴⁾.

— Comisia poate decide că nu este oportună investigarea unei plângeri atunci când practicile denunțate au încetat. Dar, în acest sens, Comisia trebuie să verifice dacă efectele anticoncurențiale persistă și dacă gravitatea sau efectele încălcării nu conferă plângerii interes comunitar ⁽⁴⁵⁾.

— De asemenea, Comisia poate decide că nu este oportun să investigheze o plângere atunci când întreprinderile vizate sunt de acord să își modifice comportamentul astfel încât să se considere că nu mai există interes comunitar ⁽⁴⁶⁾.

(45) Atunci când este de părere că o cauză nu prezintă interes comunitar întemeiat pentru a justifica investigația sau continuarea acesteia, Comisia poate respinge plângerea din acest motiv. Decizia poate fi adoptată înainte de începerea unei investigații sau după inițierea unor măsuri de investigație ⁽⁴⁷⁾. Cu toate acestea, Comisia nu este obligată să respingă o plângere pe motiv că nu prezintă interes comunitar ⁽⁴⁸⁾.

(b) Analizarea în temeiul articolelor 81 și 82

(46) Analiza unei plângeri în temeiul articolelor 81 și 82 presupune două aspecte. Primul aspect se referă la faptele care trebuie stabilite pentru a dovedi încălcarea articolelor 81 sau 82, cel de al doilea aspect privește aprecierea din punct de vedere juridic a comportamentului denunțat.

(47) Atunci când plângerea, deși îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 5 din Regulamentul nr. 773/2004 și din formularul C, nu motivează suficient afirmațiile prezentate, pot fi respinse din acest considerent ⁽⁴⁹⁾. Pentru a respinge o plângere pe motiv că comportamentul denunțat nu încalcă regulile comunitare de concurență sau pe motiv că nu intră în domeniul de aplicare al acestora, Comisia nu are obligația de a lua în considerare circumstanțele care nu i-au fost aduse la cunoștință de către autorul plângerii și pe care le-ar fi descoperit doar prin instrumentarea cauzei ⁽⁵⁰⁾.

- (48) Criteriile de apreciere din punct de vedere juridic a acordurilor sau practicilor în temeiul articolelor 81 și 82 nu pot fi prezentate exhaustiv în prezenta comunicare. De aceea, potențialii autori ai plângerilor ar trebui să apeleze la lucrările de orientare mai detaliate disponibile la Comisie ⁽⁵¹⁾, pe lângă alte surse, în special jurisprudența instanțelor comunitare și practica constantă a Comisiei. Punctele care urmează prezintă patru aspecte specifice cu trimitere la sursele de unde se poate obține o orientare mai amplă.
- (49) Acordurile și practicile intră în domeniul de aplicare al articolelor 81 și 82 atunci când sunt susceptibile să afecteze comerțul între statele membre. Atunci când acordul sau practica nu îndeplinește această condiție, se poate aplica dreptul național al concurenței și nu dreptul comunitar al concurenței. Mai multe indicații privind aceste aspecte sunt prezentate în Comunicarea privind conceptul de efect asupra comerțului ⁽⁵²⁾.
- (50) Acordurile care intră în domeniul de aplicare al articolului 81 pot fi acorduri de importanță minoră și care nu restrâng în mod semnificativ concurența. Indicații privind acest aspect sunt prezentate în Comunicarea *de minimis* a Comisiei ⁽⁵³⁾.
- (51) Acordurile care îndeplinesc condițiile unui regulament de exceptare pe categorii se consideră că îndeplinesc condițiile articolului 81 alineatul (3) ⁽⁵⁴⁾. Comisia poate retrage beneficiul exceptării pe categorii în temeiul articolului 29 din Regulamentul nr. 1/2003, atunci când, în urma evaluării unei aprecieri individuale a unei anumite cauze, aceasta constată că acordul la care se aplică regulamentul de exceptare produce efecte care sunt incompatibile cu articolul 81 alineatul (3).
- (52) Acordurile care restrâng concurența în sensul articolului 81 alineatul (1) din Tratatul CE pot îndeplini condițiile articolului 81 alineatul (3) din Tratatul CE. În conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 și fără a fi necesară o decizie administrativă prealabilă, aceste acorduri nu sunt interzise. Indicațiile privind condițiile pe care un acord trebuie să le îndeplinească în temeiul articolului 81 alineatul (3) sunt prezentate în Comunicarea privind articolul 81 alineatul (3) ⁽⁵⁵⁾.
- (53) În cadrul procedurii Comisiei de examinare a plângerilor se disting diferite etape ⁽⁵⁷⁾.
- (54) În prima etapă, ce urmează depunerii plângerii, Comisia analizează plângerea și eventual colectează informațiile suplimentare necesare pentru a decide asupra acțiunii de urmat. Această primă etapă poate presupune schimbul informal de opinii între Comisie și autorul plângerii în vederea stabilirii elementelor de fapt și de drept care fac obiectul plângerii. În această etapă, Comisia poate comunica autorului plângerii prima sa reacție dându-i acestuia posibilitatea de a elabora afirmațiile sale în temeiul acestei prime reacții.
- (55) În a doua etapă, Comisia poate continua instrumentarea cauzei în vederea deschiderii procedurii prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1/2003 împotriva întreprinderilor reclamate. Atunci când Comisia consideră că nu există temeii suficiente pentru a acționa în baza plângerii, comunică autorului plângerii motivele sale și îi oferă posibilitatea de a face observații complementare într-un termen pe care îl stabilește [articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 773/2004].
- (56) În cazul în care autorul plângerii nu prezintă punctul său de vedere în termenul stabilit de Comisie, plângerea se consideră retrasă [articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 773/2004]. În celelalte cazuri, în cea de a treia etapă a procedurii, Comisia ia cunoștință de observațiile prezentate de autorul plângerii și decide dacă inițiază procedura împotriva persoanei care face obiectul plângerii sau dacă adoptă o decizie de respingere a plângerii ⁽⁵⁸⁾.
- (57) Atunci când Comisia respinge o plângere în temeiul articolului 13 din Regulamentul nr. 1/2003 pe motiv că o altă autoritate se ocupă sau s-a ocupat de cauză, se procedează în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul nr. 773/2004.

D. PROCEDURA DE EXAMINARE A PLÂNGERILOR DE CĂTRE COMISIE

(a) Prezentare generală

- (53) În conformitate cu cele expuse anterior, Comisia nu are obligația de a efectua o investigație pe baza fiecărei plângeri primite pentru a stabili dacă s-a săvârșit o încălcare. Cu toate
- (59) Pe perioada desfășurării procedurii, autorii plângerilor beneficiază de o serie de drepturi, în special de cele prevăzute la articolele 6-8 din Regulamentul nr. 773/2004. Cu toate acestea, în cauzele de concurență, procedurile Comisiei nu sunt proceduri contradictorii între autorul plângerii pe de o parte și întreprinderile investigate, pe de cealaltă parte. În consecință, drepturile procedurale ale autorilor plângerilor sunt mai limitate decât dreptul la apărare al întreprinderilor care fac obiectul investigației ⁽⁵⁹⁾.

(b) **Termen indicativ de informare a autorul plângerii despre acțiunea pe care o are în vedere Comisia**

(60) Comisia are obligația de a decide asupra unei plângeri într-un termen rezonabil ⁽⁶⁰⁾. Caracterul rezonabil se stabilește în funcție de circumstanțele fiecărei cauze, de context, de diferitele etape procedurale urmate de Comisie, de conduita părților pe perioada procedurii, de complexitatea cauzei, precum și de miza pentru diferitele părți implicate ⁽⁶¹⁾.

(61) În principiu, Comisia depune eforturi pentru a informa autorul plângerii despre demersul pe care intenționează să îl urmeze în cazul unei plângeri într-un termen indicativ de patru luni de la data primirii plângerii. În consecință, în funcție de circumstanțele specifice fiecărei cauze și sub rezerva necesității de a solicita informații complementare autorului plângerii sau unui terț, în principiu, Comisia va informa autorul plângerii în termenul de patru luni dacă intenționează sau nu să continue investigația. Termenul nu este un termen legal imperativ.

(62) Ca atare, în cursul perioadei de patru luni, ca primă reacție în prima etapă a procedurii, Comisia poate comunica autorului plângerii acțiunea pe care intenționează să o urmeze în cazul plângerii (A se vedea punctul 55). În cazul în care, după ce a fost examinată, plângerea intră în cea de a doua etapă (A se vedea alineatul 56), Comisia poate comunica direct autorului plângerii evaluarea provizorie printr-o scrisoare în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 773/2004.

(63) Pentru a asigura analiza rapidă a plângerii, este de dorit ca autorii plângerilor să facă dovadă de diligență pe parcursul procedurii administrative ⁽⁶²⁾, de exemplu, comunicând Comisiei orice nou element care apare.

(c) **Drepturile procedurale ale autorului plângerii**

(64) Atunci când Comisia adresează întreprinderilor reclamate comunicarea privind obiecțiunile în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 773/2004, autorul plângerii are dreptul să primească o copie a acestui document, din care au fost eliminate secretele de afaceri și alte informații confidențiale ale respectivelor întreprinderi (versiunea neconfidențială a comunicării privind obiecțiunile; A se vedea articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 773/2004). Autorul plângerii este invitat să prezinte în scris observațiile sale privind comunicarea privind obiecțiunile. Se stabilește un termen pentru prezentarea acestor observații scrise.

(65) În afară de acestea, Comisia poate oferi autorilor plângerilor ocazia de a-și exprima punctele de vedere, după caz, la

audierea părților cărora le-a fost adresată comunicarea privind obiecțiunile, în cazul în care autorii plângerilor au solicitat acest lucru în observațiile scrise ⁽⁶³⁾.

(66) Autorii plângerilor pot prezenta, din proprie inițiativă sau la cererea Comisiei, documente care conțin secrete de afaceri sau alte informații confidențiale. Informațiile confidențiale sunt protejate de Comisie ⁽⁶⁴⁾. În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul nr. 773/2004, autorii plângerilor au obligația de a semnala informațiile confidențiale, de a indica motivele pentru care sunt considerate confidențiale și de a prezenta o versiune neconfidențială în momentul în care prezintă punctele lor de vedere în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 773/2004 și în momentul în care prezintă ulterior informații complementare pe parcursul aceleiași proceduri. În afară de aceasta, în toate celelalte cazuri, Comisia poate solicita autorilor plângerilor care au furnizat documente sau declarații să identifice documentele sau părțile din documente sau declarații pe care le consideră confidențiale. În special, ea poate fixa un termen în care autorul plângerii trebuie să prezinte motivele pentru care consideră că informațiile sunt confidențiale și în care să furnizeze o versiune neconfidențială, inclusiv o descriere succintă sau o versiune neconfidențială a fiecărei informații eliminate.

(67) Calificarea unei informații drept confidențiale nu înseamnă că nu poate fi divulgată sau folosită de Comisie atunci când este necesar pentru a putea dovedi încălcarea articolelor 81 sau 82 ⁽⁶⁵⁾. Atunci când e secretele de afaceri și informațiile confidențiale sunt necesare pentru a putea dovedi încălcarea, Comisia trebuie să evalueze pentru fiecare document în parte, dacă necesitatea de divulgare este mai mare decât prejudiciul ce ar rezulta din divulgare.

(68) Atunci când Comisia consideră că nu trebuie să mai examineze plângerea deoarece nu există suficient interes comunitar sau din alte considerente, informează despre aceasta autorul plângerii printr-o scrisoare în care indică temeiul legal (articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 773/2004) și precizează motivele care au condus la concluzia provizorie în sensul indicat și oferă autorului plângerii posibilitatea de a prezenta informații sau observații complementare în termenul stabilit de către Comisie. Comisia indică, de asemenea, consecințele prevăzute la articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 773/2004 în cazul lipsei unui răspuns (A se vedea mai jos).

(69) În temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 773/2004 autorul plângerii are drept de acces la informațiile pe baza cărora Comisia își formează opinia preliminară. În principiu, Comisia acordă dreptul de acces anexând la scrisoarea sa copii ale documentelor relevante.

- (70) Termenul de prezentare de către autorul plângerii a observațiilor sale privind scrisoarea prevăzută la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 773/2004 se stabilește în funcție de circumstanțele cauzei și este de cel puțin patru săptămâni (articolul 17 alineatul (2) din Regulamentul nr. 773/2004). În cazul în care autorul plângerii nu răspunde în termenul stabilit, plângerea este considerată a fi retrasă în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 773/2004. Autorii plângerilor pot retrage în orice moment plângerea, în cazul în care doresc acest lucru.
- (71) Autorul plângerii poate solicita prelungirea termenului pentru prezentarea observațiilor. În funcție de circumstanțele cauzei, Comisia poate acorda prelungirea termenului.
- (72) În acest caz, Comisia ia la cunoștință observațiile complementare ale autorului plângerii. În cazul în care acestea sunt de o asemenea natură încât schimbă direcția de acțiune inițială a Comisiei, aceasta poate deschide o procedură împotriva întreprinderilor reclamate. În această procedură, autorul plângerii dispune de drepturile procedurale menționate la punctele anterioare.
- (73) În cazul în care observațiile autorului plângerii nu modifică cursul de acțiune propus de Comisie, aceasta adoptă o decizie de respingere a plângerii ⁽⁶⁶⁾.
- (d) Decizia Comisiei de respingere a plângerii**
- (74) În cazul în care Comisia respinge o plângere prin decizie în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 773/2004, aceasta trebuie să indice motivele în conformitate cu articolul 253 din Tratatul CE și anume într-un mod adaptat actului emis și în funcție de circumstanțele cauzei.
- (75) Expunerea de motive trebuie să prezinte în mod clar și fără echivoc raționamentul urmat de Comisie, pentru a permite autorului plângerii să identifice motivele deciziei, iar instanței comunitare competente să-și exercite controlul. Cu toate acestea, Comisia nu are obligația de a adopta o poziție asupra tuturor argumentelor invocate de autorul plângerii în sprijinul plângerii sale. Este suficient ca aceasta să specifice faptele și considerentele de natură juridică care sunt esențiale în contextul deciziei ⁽⁶⁷⁾.
- (76) În cazul în care Comisia respinge o plângere într-o cauză care duce de asemenea la o decizie în temeiul articolului 10 din Regulamentul nr. 1/2003 (constatarea neaplicării articolelor 81 sau 82) sau articolului 9 din Regulamentul nr. 1/2003 (angajamente), decizia de respingere a plângerii poate face trimitere la cealaltă decizie adoptată în temeiul dispozițiilor menționate anterior.
- (77) Decizia de respingere a unei reclamații poate fi contestată la instanțele comunitare ⁽⁶⁸⁾.
- (78) Decizia de respingere a plângerii împiedică autorii plângerii să ceară redeschiderea investigației, cu excepția cazului în care aceștia prezintă noi probe semnificative. În consecință, corespondența ulterioară a foștilor autori ai plângerilor privind aceeași presupusă încălcare nu poate fi considerată ca o nouă plângere, decât în cazul în care se aduc la cunoștința Comisiei noi probe semnificative. Cu toate acestea, Comisia poate redeschide un dosar în cazul în care circumstanțele o cer.
- (79) Decizia de respingere a plângerii nu este o pronunțare definitivă asupra încălcării sau a neîncălării articolelor 81 sau 82, chiar atunci când Comisia a evaluat faptele în temeiul articolelor 81 și 82. Evaluarea efectuată de Comisie în decizia de respingere a plângerii nu este de natură a împiedica instanța sau autoritatea de concurență a unui stat membru să aplice articolele 81 și 82 acordurilor sau practicilor în privința cărora sunt sesizate. Evaluarea Comisiei în decizia de respingere a unei plângeri constituie elemente de fapt pe care instanțele sau autoritățile de concurență ale statelor membre le pot lua în considerare atunci când evaluează conformitatea acordurilor sau a comportamentelor în cauză cu articolele 81 și 82 ⁽⁶⁹⁾.
- (e) Situații particulare**
- (80) În temeiul articolului 8 din Regulamentul nr. 1/2003 Comisia poate dispune din oficiu măsuri provizorii atunci când există riscul unui prejudiciu grav și ireparabil adus concurenței. Articolul 8 din Regulamentul nr. 1/2003 precizează clar că măsurile provizorii nu pot fi solicitate de autorii plângerilor în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003. Cererile pentru măsuri provizorii formulate de întreprinderi pot fi adresate instanțelor din statele membre care sunt bine plasate să hotărască în privința acestor măsuri ⁽⁷⁰⁾.
- (81) Unele persoane doresc să informeze Comisia despre posibile încălcări ale articolelor 81 sau 82 fără a face cunoscută identitatea lor întreprinderilor vizate de plângeri. Aceste persoane nu trebuie să ezite să contacteze Comisia deoarece aceasta din urmă are obligația de a respecta cererea de anonimă a unui informator ⁽⁷¹⁾, cu excepția cazului în care cererea este în mod evident neîntemeiată.

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punere în aplicare a regulilor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, 4.1.2003, p. 1-25).
- (2) A se vedea în special motivele 3-7 și 35 din Regulamentul nr. 1/2003.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolele 81 și 82 din Tratatul CE (JO 123, 27.4.2004).
- (4) Comisia examinează corespondența de la informatori în conformitate cu principiile sale de bună conduită administrativă.
- (5) Comunicare privind cooperarea în cadrul Rețelei autorităților de concurență (p. 43).
- (6) Pentru examinarea acestui tip de plângeri, A se vedea Comunicarea Comisiei din 10 octombrie 2002, COM(2002) 141.
- (7) Cauza C-344/98, Masterfoods c. HB Ice Cream, Culegere 2000, p. I-11369, considerentul 46; Cauza C-119/97 P, Union française de l'express (Ufex) și alții c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1999, p. I-1341, considerentul 88; Cauza T-24/90, Automec c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1992, p. II-2223, considerentele 73-77.
- (8) A se vedea în special articolele 5, 6, 11, 12, 15, 22, 29, 35 și motivele 2-4 și 6-8 din Regulamentul nr. 1/2003.
- (9) A se vedea Comunicarea privind cooperarea în cadrul Rețelei autorităților de concurență ..., punctul 5 și următoarele.
- (10) A se vedea motivul 3 din Regulamentul nr. 1/2003.
- (11) Jurisprudență constantă, A se vedea cauza 127/73, Belgische Radio en Televisie (BRT) c. SABAM și Fonior, Culegere 1974, p. 51, considerentul 16; Cauza C-282/95 P, Guérin automobiles c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1997, p. I-1503, considerentul 39; Cauza C-453/99, Courage c. Bernhard Crehan, Culegere 2001, p. I-6297, considerentul 23.
- (12) Cauza C-453/99, Courage c. Bernhard Crehan, Culegere 2001, p. I-6297, considerentele 26 și 27; competența instanțelor naționale de a acorda daune-interese este evidențiată și în motivul 7 din Regulamentul nr. 1/2003.
- (13) A se vedea articolele 1, 6 și 15 și motivul 7 din Regulamentul nr. 1/2003.
- (14) Regulamentul nr. 17: primul regulament de aplicare a articolelor 85 și 86 din tratat; JO P 13, 21.2.1962, p. 204-211; . Regulamentul nr. 17 a fost abrogat prin articolul 43 din Regulamentul nr. 1/2003 cu efect de la 1 mai 2004.
- (15) Pentru explicații suplimentare privind acest mecanism A se vedea Comunicarea privind cooperarea dintre Comisie și instanțele statelor membre ale Uniunii Europene în aplicarea articolelor 81 și 82 din Tratatul CE ...
- (16) Cauza T-24/90, Automec c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1992, p. II-2223, considerentul 93.
- (17) Cauza C-230/96, Cabour și Nord Distribution Automobile c. Arnor «SOCO», Culegere 1998, p. I-2055, considerentul 51; Cauzele conexe T-185/96, T-189/96 și T-190/96, Dalmasso și alții c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1999, p. II-93, considerentul 50.
- (18) A se vedea articolul 8 din Regulamentul nr. 1/2003 și punctul 80 de mai jos. În funcție de natura cauzei, autoritățile de concurență din statele membre pot fi de asemenea bine plasate să adopte măsuri provizorii.
- (19) A se vedea alineatul 41 și următoarele.
- (20) Comunicarea privind cooperarea în cadrul Rețelei autorităților de concurență (p. 43).
- (21) Comunicarea privind cooperarea în cadrul Rețelei autorităților de concurență ..., punctele 8-15
- (22) Articolul 11 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 1/2003; Comunicarea privind cooperarea în cadrul Rețelei autorităților de concurență ..., punctele 16/17.
- (23) Comunicarea privind cooperarea în cadrul Rețelei autorităților de concurență ..., punctul 34.
- (24) Pentru mai multe detalii privind această noțiune A se vedea punctul 33 și următoarele mai jos.
- (25) Cauza C-119/97 P, Union française de l'express (Ufex) și alții c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1999, p. I-1341, considerentul 88; Cauza T-24/90, Automec c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1992, p. II-2223, considerentele 73-77 și 85.
- (26) Jurisprudența constantă de la cauza T-24/90, Automec c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1992, p. II-2223, considerentul 85.
- (27) Cauza C-282/95 P, Guérin automobiles c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1997, p. I-1503, considerentul 36.
- (28) A se vedea articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul nr. 773/2004.
- (29) Cauza T-114/92, Bureau européen des médias et de l'industrie musicale (BEMIM) c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1995, p. II-147, considerentul 28. De asemenea, în cazurile la originea cauzei 298/83, autorii plângerilor au fost asociații de întreprinderi, Comité des industries cinématographiques des Communautés européennes (CICCE) c. Comisiei, Culegere 1985, p. 1105 și la originea cauzei T-319/99, Federación Nacional de Empresas (FENIN) c. Comisiei, nepublicată încă în Culegerea 2003.
- (30) Cauzele conexe T-133/95 și T-204/95, International Express Carriers Conference (IECC) c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1998, p. II-3645, considerentele 79-83.
- (31) Cauza T-37/92, Bureau européen des Unions de consommateurs (BEUC) c. Comisia Comunităților Europene, Culegere 1994, p. II-285, considerentul 36.

- (32) Problema este ridicată în momentul de față în cadrul unei proceduri pendinte în fața Tribunalului de Primă Instanță (cauzele conexate T-213 și 214/01). De asemenea, Comisia a declarat admisibilă plângerea unui consumator, persoană fizică, în decizia din 9 decembrie 1998 în cauza IV/D-2/34.466, Feriboturile, JO L 109/24, 27 aprilie 1999, alineatul 1.
- (33) Cauzele conexate T-133/95 și T-204/95, International Express Carriers Conference (IECC) c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1998, p. II-3645, considerentul 79.
- (34) Cauza T-24/90, Automec c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1992, p. II-2223, considerentul 76; Cauza C-91/95 P, Roger Tremblay și alții c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1996, p. I-5547, considerentul 30
- (35) Cauza 125/78, GEMA c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1979, p. 3173, considerentul 17; Cauza C-119/97 P, Union française de l'express (Ufex) și alții c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1999, p. I-1341, considerentul 87.
- (36) Jurisprudența constantă de la cauza T-24/90, Automec c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1992, p. II-2223, considerentele 77 și 85; motivul 18 din Regulamentul nr. 1/2003 confirmă în mod expres această posibilitate.
- (37) Jurisprudența constantă de la cauza T-24/90, Automec c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1992, p. II-2223, considerentul 75. În temeiul Regulamentului nr. 1/2003 acest principiu poate fi relevant doar în contextul articolului 29 din acest regulament.
- (38) Cauza 210/81 Oswald Schmidt, funcționând sub denumirea de Demo-Studio Schmidt c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1983, p. 3045, considerentul 19; Cauza C-119/97 P, Union française de l'express (Ufex) și alții c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1999, p. I-1341, considerentul 86.
- (39) Cauza C-119/97 P, Union française de l'express (Ufex) și alții c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1999, p. I-1341, considerentele 79-80.
- (40) Cauza C-450/98 P, International Express Carriers Conference (IECC) c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 2001, p. I-3947, considerentele 57-59.
- (41) Cauza T-24/90, Automec c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1992, p. II-2223, considerentul 88 și următoarele; Cauza T-5/93 P, Roger Tremblay și alții c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1995, p. II-185, considerentele 65 și următoarele; Cauza T-575/93, Casper Koelman c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1996, p. II-1, considerentele 75-80; A se vedea și partea II a prezentei comunicări unde sunt prezentate mai multe date asupra situației.
- (42) Cauza C-119/97 P, Union française de l'express (Ufex) și alții c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1999, p. I-1341, considerentele 92/93.
- (43) Jurisprudența constantă de la cauza T-24/90, Automec c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1992, p. II-2223, considerentul 86.
- (44) Cauza C-449/98 P, International Express Carriers Conference (IECC) c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 2001, p. I-3875, considerentul 37.
- (45) Cauza T-77/95, Syndicat français de l'Express international și alții c. Comisiei, Culegere 1997, p. II-1, considerentul 57; cauza C-119/97 P, Union française de l'express (Ufex) și alții c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1999, p. I-1341, considerentul 95. A se vedea de asemenea cauza T-37/92, Bureau européen des Unions de consommateurs (BEUC) c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1994, p. II-285, considerentul 113, în care un angajament nescris între un stat membru și un stat terț care nu face parte din politica comercială comună nu a fost acceptat ca temei pentru a dovedi că practica reclamată a încetat.
- (46) Cauza T-110/95, International Express Carriers (IECC) c. Comisiei Comunităților Europene și alții, Culegere 1998, p. II-3605, considerentul 57 confirmată de cauza 449/98 P, International Express Carriers (IECC) c. Comisiei Comunităților Europene și alții, Culegere 2001, p. I-3875, considerentele 44-47.
- (47) Cauza C-449/98 P, International Express Carriers (IECC) c. Comisiei Comunităților Europene e.a., Culegere 2001, p. I-3875, considerentul 37.
- (48) A se vedea cauza T-77/92 P, Parker Pen c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1994, p. II-549, considerentele 64/65.
- (49) Cauza 298/83, Comité des industries cinématographiques des Communautés européennes (CICCE) c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1985 p. 1105, considerentele 21-24; Cauza T-198/98, Micro Leader Business c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1999, p. II-3989, considerentele 32-39.
- (50) Cauza T-319/99, Federacion Nacional de Empresas (FENIN) c. Comisiei Comunităților Europene, nepublicată încă în Culegerea 2003, considerentul 43.
- (51) Mai multe explicații se pot obține de pe adresa de internet http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html
- (52) Comunicarea privind conceptul de efect asupra comerțului prevăzut la articolele 81 și 82 din tratat (p. 81).
- (53) Comunicarea Comisiei privind acordurile de importanță minoră care nu restrâng semnificativ concurența în temeiul articolului 81 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene (*de minimis*), JO C 368, 22 decembrie 2002, p. 13.
- (54) Textul regulamentelor de exceptare pe categorii sunt disponibile pe site-ul Comisiei la http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html
- (55) Comunicarea Comisiei – Orientări privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat (p. 97).
- (56) Cauza 210/81 Oswald Schmidt, funcționând sub denumirea de Demo-Studio Schmidt c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1983, p. 3045, considerentul 19; Cauza T-24/90, Automec c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1992, p. II-2223, considerentul 79.
- (57) A se vedea cauza T-64/89, Automec c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1990, p. II-367, considerentele 45-47; Cauza T-37/92, Bureau européen des Unions de consommateurs (BEUC) c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1994, p. II-285, considerentul 29.

- (⁵⁸) Cauza C-282/95 P, Guérin automobiles c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1997, p. I-1503, considerentul 36.
- (⁵⁹) Cauzele conexe 142 și 156/84, British-American Tobacco Company și R.J. Reynolds Industries c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1987, p. 249, considerentele 19/20.
- (⁶⁰) Cauza C-282/95 P, Guérin automobiles c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1997, p. I-1503, considerentul 37.
- (⁶¹) Cauzele conexe T-213/95 et T-18/96, Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf (SCK) și Federatie van Nederlandse Kraanbedrijven (FNK) c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1997, p. 1739, considerentul 57.
- (⁶²) Noțiunea de «diligență» din partea autorului plângerii este folosită de Tribunalul de Primă Instanță în cauza T-77/94, Vereniging van Groothandelaren in Bloemkwekerijprodukten și alții c. Comisia Comunităților Europene, Culegere 1997, p. II-759, considerentul 75.
- (⁶³) Articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul nr. 773/2004 al Comisiei.
- (⁶⁴) Articolul 287 din Tratatul CE, articolul 28 din Regulamentul nr. 1/2003 și articolele 15 și 16 din Regulamentul nr. 773/2004.
- (⁶⁵) Articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003.
- (⁶⁶) Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 773/2004 al Comisiei; Cauza C.-282/95 P, Guérin automobiles c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1997, p. I-1503, considerentul 36.
- (⁶⁷) Jurisprudența constantă, A se vedea cauza T-114/92, Bureau européen des médias et de l'industrie musicale (BEMIM) c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1995, p. II-147, considerentul 41.
- (⁶⁸) Jurisprudența constantă de la cauza 210/81 Oswald Schmidt, funcționând sub denumirea de Demo-Studio Schmidt c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1983, p. 3045.
- (⁶⁹) Cauza T-575/93, Casper Koelman c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1996, p. II-1, considerentele 41-43.
- (⁷⁰) În funcție de cauză, autoritățile de concurență ale statelor membre pot fi de asemenea bine plasate să adopte măsuri provizorii.
- (⁷¹) Cauza 145/83, Stanley George Adams c. Comisiei Comunităților Europene, Culegere 1985, p. 3539.
-

ANEXĂ

FORMULARUL C

Plângerea în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003**I. Informații privind autorul plângerii și întreprinderea sau asociația de întreprinderi care fac obiectul plângerii**

1. Furnizați informații complete cu privire la identitatea persoanei fizice sau juridice care depune plângerea. În cazul în care autorul plângerii este o întreprindere, indicați grupul de societăți din care face parte și furnizați o prezentare succintă a naturii și domeniului de activitate. Indicați o persoană de contact (număr de telefon, adresa poștală și electronică) care poate furniza explicații suplimentare.
2. Indicați întreprinderea, întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi al căror comportament face obiectul plângerii, furnizând, dacă este cazul, informațiile disponibile despre grupul de societăți din care fac parte, despre natura și domeniul activităților acestora. Precizați poziția autorului plângerii față de întreprinderea, întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi vizate de plângere (de exemplu client, concurent).

II. Detalii privind încălcarea prezumată și probele

3. Prezentați în detaliu faptele din care reiese, în opinia dumneavoastră, că există o încălcare a articolului 81 sau 82 din tratat și/sau a articolului 53 sau 54 din Acordul privind SEE. Indicați în special natura produselor (bunuri sau servicii) afectate de încălcările prezumate și explicați, dacă este cazul, relațiile comerciale al căror obiect sunt respectivele produse. Furnizați toate informațiile disponibile privind acordurile sau practicile întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi vizate de plângere. Precizați, în măsura în care este posibil, pozițiile pe piață ale întreprinderilor vizate de plângere.
4. Prezentați toate documentele în posesia dumneavoastră care se referă sau sunt direct legate de faptele expuse în plângere (de exemplu textul acordurilor, procese-verbale de negocieri sau reuniuni, condiții de tranzacționare, documente de afaceri, circulare, corespondență, note ale convorbirilor telefonice, ...). Precizați numele și adresa persoanelor care pot depune mărturie cu privire la faptele prezentate în plângere și în special numele și adresa persoanelor afectate de încălcarea prezumată. Prezentați statistici sau orice alt tip de date de care dispuneți care se referă la faptele expuse și mai ales, care arată evoluțiile pieței (de exemplu informații referitoare la preț și la tendințele de preț, bariere ridicate la intrarea pe piață a noilor furnizori etc.).
5. Prezentați opinia dumneavoastră cu privire la dimensiunea geografică a încălcării prezumate și explicați, atunci când nu este evident, măsura în care comerțul între statele membre sau între Comunitate și unul sau mai multe state AELS care sunt părți contractante la Acordul privind SEE poate fi afectat de comportamentul care face obiectul plângerii.

III. Rezultatul așteptat în urma intervenției Comisiei și interesul legitim

6. Explicați rezultatul așteptat, concluzii sau măsuri, în urma procedurii întreprinse de Comisie.
7. Prezentați motivele în temeiul cărora invocați interesul legitim ca autor al plângerii în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003. Precizați în special modul în care comportamentului denunțat vă prejudiciază și explicați modul în care, în opinia dumneavoastră, intervenția Comisiei ar putea remedia prejudiciul prezumat.

IV. Proceduri în fața autorităților naționale de concurență sau a instanțelor naționale

8. Precizați dacă v-ați adresat, cu privire la aceleași probleme sau la probleme strâns legate de acestea, unei alte autorități de concurență și/sau dacă a fost intentat un proces în fața unei instanțe naționale. În caz afirmativ, furnizați informații complete cu privire la autoritatea administrativă sau judiciară în cauză și la observațiile pe care le-ați prezentat acestei autorități.

Declarație potrivit căreia informațiile furnizate în prezentul formular și în anexele la acesta sunt de bună credință.

.....
Data și semnătura